

[Indenrigsministeren.]

arbejdes effektivitet og kvalitet er nøje forbundet med et intimt og loyalt samarbejde inden for samme faglige enhed. Herefter fandt jeg ikke grundlag for at ændre den tidligere trufne afgørelse.

Når det ærede medlem altså efterlyser den særlige saglige bevæggrund for afgørelsen, bliver mit svar en henvisning til nødvendigheden af et gnidningsløst samarbejde parterne imellem. Jeg tør måske i denne forbindelse erindre om de ulykkelige følger af manglende samarbejdsvilje og samarbejds-evne, som man konstaterede f. eks. i sagen på landbohøjskolen og i sagen på Odense bys og amts sygehus.

Sluttelig skal jeg tilføje, at der foruden stillingen i Nykøbing er 5 ledige stillinger som assisterende overlæge ved andre hospitaler. Disse stillinger er bevilget på den nylig gennemførte normeringslov, og intet hindrer dr. Milfeldt i at søge disse stillinger.

Thisted Knudsen: Der er intet nyt under solen, heller ikke i den højtærede indenrigsministers redegørelse; det var ord til andet helt det, jeg havde ventet. Sagen har jo en helt anden baggrund, højtærede indenrigsminister. Jeg er ikke tilfreds med dette svar. Jeg kan stille et tillægsspørgsmål efter forretningsordenen, og vil jeg gå videre, kan jeg stille en forespørgsel; det udtaler jeg på egne vegne.

Det er jo ikke nok, at ministeren siger, at der er 5 ledige stillinger. Jeg spørger direkte den højtærede indenrigsminister: vil den højtærede minister efter det, der er passeret i denne sag, ansætte dr. med. Mogens Milfeldt som assisterende overlæge? Det er et ja eller et nej, og af ministerens svar vil det afhænge, om jeg vil foretage mig videre i denne sag, som efter ombudsmandens erklæring er alvorlig både for det høje ting, for de embedsmænd, der er impliceret, og for den højtærede indenrigsminister.

Jeg stiller altså dette tillægsspørgsmål: vil man, eller vil man ikke?

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup):

Jeg har forstået, at denne sag skal til behandling i ombudsmandsudvalget, og det er klart, at man i et udvalg mere detaljeret kan komme ind på en række problemer, som det over for ingen af parterne ville være rimeligt at diskutere for så bredt et forum.

Når det ærede medlem stiller mig det direkte spørgsmål, om dr. Milfeldt vil blive ansat i en af de ledige stillinger, er jeg nødt til at svare, at jeg hverken kan sige ja eller nej. Siger jeg ja, har jeg dermed på forhånd bortgivet en stilling, og så får jeg ombudsmanden efter mig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Erhard Jakobsen* til indenrigsministeren:

„Mener ministeren, at det er nødvendigt fortsat at lade foretage en landsomfattende folketælling hvert 5. år?“

Erhard Jakobsen: Mit spørgsmål til den højtærede indenrigsminister er meget fredeligt. Eftersom statistik og statistikere jo altid bliver omtalt enten nedladende eller nedsættende, vil jeg gerne begynde med at sige, at mit spørgsmål absolut ikke er udtryk for en nedvurdering af det folketællingsmateriale, som er samlet sammen gennem snart mange år her i landet. Men tiden og udviklingen går sin gang på dette område. Specielt er datateknikken skredet stærkt frem, og jeg har dels hos mit eget folkeregister, dels i min egenskab af formand for kommunernes hulkortcentral fået så mange oplysninger, at jeg mener, det er berettiget at spørge, om der er grund til at blive ved med at foretage en landsomfattende folketælling hvert 5. år.

Man skal lige gøre sig klart, hvor stort et arbejde en folketælling egentlig er. Det er et stort apparat, man skal sætte i sving, og en masse mennesker, man skal ulejlige med at svare, og et stort personale bliver sat i gang med at bearbejde de mange urigtige og ufyldstgørende besvarelser, der er kommet ind. I min kommune har man regnet